

Weisz Adolfné Édesanyjával, Testvérével, Lányával És Sógornőjével

A kép az anyai nagyszüleim nagykikindai háza előtt készült. A fénykép bal oldalán dédanyám, özvegy Rosenstockné látható, feketében. A dédi a képen olyan hetven éves körül lehet, és 96 éves koráig élt, akkor elesett a házhoz vezető hosszú lépcsősoron, eltörte a lábát és ebbe halt bele, mert akkor még nem tudták összeszögelni a törést, feküdni kellett és tüdőgyulladást kapott.

Dédi mögött világos ruhában a menyé, Zsigmond nevű fiának a felesége, Karolin áll. Karolinék Linzben éltek, ahol Zsigmond terménykereskedéssel foglalkozott. A guggoló fiú Pauli, a gyerekük. Én velük nem találkoztam soha, nem ismertem őket. A családnak ez az ága Radóra változtatta a nevét, és valószínűleg Dél-Amerikába vándoroltak ki valamikor. Zsiga bácsi, amikor édesanyám megírta neki 1938-ban, hogy menyasszony vagyok, hét vagy nyolc hónapon keresztül minden

hónapban küldött 80 pengőt Linzből.

Dédi mögött középen az egyik lánya, Regina áll, mellette a kép jobb szélén a másik lánya, Vilma. 1883-ban, édesanyám másfél éves korában meghalt a nagymamám, és a zsidóknál az volt a szokás, hogy ilyenkor a sógornó köteles hozzámenni az özvegyemberhez, hogy az - pláne gyerekekkel - ne maradjon egyedül. Így a nagyapám elvette feleségül az édesanyám nagynénjét, Vilmát, aki talán úgy 16-18 éves lehetett akkor. Mi őt úgy hívtuk, hogy Ómama. Ómama nagyon szép volt fiatal korában, és még öreg korában is fess öregasszony volt. Nagyapával való házasságából két lánya született, Irma és Ilona. Ilona, aki a képen Dédibe karol, olyan szép volt, hogy csak Babának hívtuk. Húszéves kora körül férjhez adták egy Klein Vilmos nevű újvidéki papírkereskedőhöz, de utálta a férjét, otthagya, és időnként nálunk élt Indiján. Az anyám egész családja tüdőbajos volt, így Ilona is, és időnként szanatóriumba kellett mennie. Hol a Tátrában, hol a Mátrában, hol a Fátrában volt. 1918-ban nagy spanyoljárvány kezdődött. A spanyolban az egész család megbetegedett, de mi túlestünk rajta, Ilona viszont, aki akkor éppen nálunk volt, nagyon félt, hogy megkapja, és hazautazott Nagyikindára. De nem ért haza, mert nagyon rosszul lett és Szegeden le kellett szállnia a vonatról. Kórházba került. Ómama odautazott, de mire odaért, Ilona már haldoklott és ott is halt meg a kórházban.